

[Krog Hansen.]

runden. Jeg skal derfor indskrænke mig til at knytte nogle enkelte kommentarer til dette lovforslag.

Lovforslagets § 1, nr. 2, skulle give mulighed for, at der her opbygges et nævn af samme struktur som det, vi kender i forbindelse med merværdiafgiften, og det må vel siges at være en opgave i sig selv, at man får nævn — såfremt disse nævn skal beskæftige sig med de samme opgaver — af omtrent samme struktur. Jeg tror, det vil bidrage til mindre administrationsomkostninger og være med til at skabe mindre forvirring i befolkningen.

Lovforslagets § 1, nr. 3, skulle efter min formening også have chance for at være medvirkende til mindre administrationsbesvær, samtidig med at det er et forslag, der af mange vil blive hilst med glæde. De lempelser, der her er tale om, drejer sig om personer med midlertidigt arbejde i Danmark, men med fast bopæl i udlandet, som tager en bil med her til landet for at kunne bruge den i det hverv, de har, så længe de opholder sig her. Jeg tror, de besværligheder, der har været lagt i vejen på det område for disse personer, har været en lille smule uforståelige, og den økonomiske gevinst for samfundet som sådant har ikke stået mål med de udgifter, der har været forbundet med denne administration.

Efter disse bemærkninger til det lovforslag, som er fremsat af finansministeren, skal jeg gå over til forslaget til folketingsbeslutning, som er fremsat af udenrigsministeren, og det er jo betydelig mere interessant. Må jeg slå fast med det samme, for at der ikke senere skal opstå misforståelser, at mit parti ser med megen sympati på disse forhandlinger og resultaterne af dem, ikke mindst fordi disse resultater viser, at der på trods af blokannelser, markedsdannelser, sammenslutninger osv. er mulighed for at tale sig til rette, men også fordi forhandlingerne beviser to ting, som socialistisk folkeparti lægger megen vægt på. For det første, at uanset hvor store og stærke disse blokke er, og uanset hvor mange man laver, kan disse blokke ikke isolere sig som lukkede samfund, men må have kontakt med omverdenen, og så er spørgsmålet, hvor stor værdi de har ud over det rent politiske og militære. Den

anden ting, der er blevet bevist her på det sidste, er, at der kan opnås resultater til fordel for de små lande, hvis de optræder i fællesskab over for de såkaldte supermagter, og det er vel af en ikke ringe betydning, set i et fællesnordisk perspektiv.

Selv om mit parti altså, som det fremgår, er positivt indstillet og vil medvirke til en hurtig behandling, kan jeg ikke lade være med at komme med nogle bitre bemærkninger. Et af de argumenter, der kraftigst har været fremført til undersøttelse af Kennedyrundens betydning, er jo, at resultaterne ville være til meget stor gavn for de såkaldte u-lande. Men det er vel ikke ukendt for nogen i dette ting, at der blandt disse lande ikke har været udtrykt den helt store tilfredshed med disse toldsænkninger, som jo skulle komme bl. a. disse lande til gode. Det kan skyldes, at det ikke netop er de vareområder, som u-landene helst havde set nedsat, der har fået disse nedsættelser, men det kan også skyldes, at den økonomiske gevinst, som de lavere toldsatser muliggør, ikke er kommet i de rigtige lommer, men i stedet er blevet en yderligere gevinst for de store monopoler, som behersker store områder i disse u-lande. Jeg vil bede ministeren, og jeg vil bede udvalget om at være opmærksom på disse ting, når vi skal drøfte sagen.

Må jeg til slut pege på en anden ting, som jeg vil henstille: at ministeren er opmærksom på, og som vi også må drøfte i udvalget. Det er en helt urimelig behandling efter min formening, vores landbrug får fra vesttysk side. Fra den ene dag til den anden bryder man indgåede aftaler — lad mig bare nævne, at ifølge gældende aftaler skulle Vesttyskland aftage 275.000 stk. kvæg fra Danmark i 1966; vi kom kun op på 150.000 stk., og i år regner vi med, at tallet falder yderligere, nemlig til omkring 100.000. Mener man virkelig i dette ting, at vi kan blive ved med at stille vores landbrug over for disse vilkår? Mener man, at vi kan forlange af vores landbrug, at det bliver konkurrencedygtigt på disse vilkår, når det ingen mulighed har for overhovedet at vurdere, på hvilke produktionsgrene det skal satse for at kunne svare til de afsætningsmuligheder, det forventer? Mit parti er jo ved visse lejligheder blevet beskyldt for at være landbrugsfjendsk; det